

Publicerad 2010-08-19 20:52 av DrownedDoll

Många har krav på sig om att man måste vara stark och inte visa några svaga sidor, det var ungefär det jag tänkte på när jag skrev detta.

Lika svag som jag.

Plocka ihop bitarna som finns kvar av mig och limma ihop dem bäst du kan
Så att jag någon gång är stark nog att släppa mina krav och ideal och falla i din famn
Fixerade tvångstankar om att inte behöva hjälp och kunna stå på sina egna ben
Men de som tror sig vara starka är de som faller som hårdast sen
Jag minns inte ens känslan av salta tårar som föll nerför min haka
De tiderna är sedan längesen förbi och jag är noga med att aldrig se tillbaka
Din brist på krav gör att jag med dig är jag precis lika svag som jag egentligen är
Det är okej att gråta när du finns där för att kyssa bort tårarna och bryta ner min barriär
Vi hamnar innanför huden på varandra, vi är lika svaga när vi är tillsammans
Du visar det så stolt medan jag bär det djupt inom mig någonstans
Men är det inte så att alla vill flyga med sina vingar i himlen blå?
I slutändan tillåter min stolthet och ditt lugn inte att det blir vi två
Jag måste fortsätta försöka vara stark, jag kan inte gråta än
Tecken på svaghet, man blir så ynklig av det, jag lovar min vän
Jag lovar att jag någon gång snart kommer falla
Och gå sönder mitt framför alla
Plocka ihop bitarna som finns kvar av mig och limma ihop dem bäst du kan
~~Så att jag någon gång är stark nog att släppa mina krav och ideal och falla i din famn~~

Texten är utskriven från Poeter.se
Författaren DrownedDoll med Poeter.se id #24035 innehar upphovsrätten